A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. április 2.*

[A 2020. június 15-i végzéssel kijavított szöveg]

„Előzetes döntéshozatal – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – 9. cikk – (EU) 2017/1001 rendelet – 9. cikk – Védjegyoltalomból eredő jog – Használat – Áruk eladásra való felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása – Védjegyjogot sértő, online piactéren értékesített áruk szállítás céljából történő raktározása”

A C-567/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2018. szeptember 7-én érkezett, 2018. július 26-i határozatával terjesztett elő

a **Coty Germany GmbH**

és

az **Amazon Services Europe Sàrl**,

az **Amazon Europe Core Sàrl**,

az **Amazon FC Graben GmbH**,

az **Amazon EU Sàrl**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, I. Jarukaitis, Juhász E., M. Ilešič (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: D. Dittert egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. szeptember 19-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– [A 2020. június 15-i végzéssel kijavítva] a Coty Germany GmbH képviseletében M. Fiebig, B. Weichhaus és A. Lubberger Rechtsanwälte,

– az Amazon Services Europe Sàrl és az Amazon FC Graben GmbH képviseletében V. von Bomhard, C. Elkemann és A. Lambrecht Rechtsanwälte,

– [A 2020. június 15-i végzéssel kijavítva] a német kormány képviseletében J. Möller, M. Hellmann és U. Bartl, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braun, É. Gippini Fournier és S. L. Kalėda, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. november 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem [az európai uniós] védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendeletnek (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) a 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 341., 21. o.) történő módosítását megelőző változata 9. cikke (2) bekezdése b) pontjának és a 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017, L 154, 1. o.) 9. cikke (3) bekezdése b) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az egyrészről a Coty Germany GmbH (a továbbiakban: Coty), másrészről az Amazon Services Europe Sàrl, az Amazon Europe Core Sàrl, az Amazon FC Graben GmbH és az Amazon EU Sàrl között a www.amazon.de internetes oldal egyik piacterén egy harmadik személy eladó által olyan üveges parfümöknek a Coty engedélye nélkül történő értékesítése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyek tekintetében a védjegyoltalomból eredő jogok nem merültek ki.

Jogi háttér

A 207/2009 rendelet

3 A 207/2009 rendeletnek „[Az európai uniós] védjegyoltalom tartalma” című 9. cikkének (1) és (2) bekezdése a 2015/2424 rendelettel való módosítását megelőző változatában a következőket mondta ki:

„(1) A[z európai uniós] védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a[z európai uniós] védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók az [európai uniós] védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és az [európai uniós] védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és az [európai uniós] védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

c) az [európai uniós] védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést az [európai uniós] védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve hogy a közösségi védjegy az Unióban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az [európai uniós] védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

(2) Az (1) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[…]

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

[…]”

4 A 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009 rendeletet 2017. október 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte a 2017/1001 rendelet, és annak helyébe lépett.

A 2017/1001 rendelet

5 Az 2017/1001 rendelet 9. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.

(2) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:

a) az európai uniós védjeggyel azonos, és azt az európai uniós védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;

b) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és azt olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, amelyek az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak, ha a fogyasztók a megjelölést az európai uniós védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez;

c) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, függetlenül attól, hogy azt az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos, azokhoz hasonló vagy nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, feltéve, hogy az európai uniós védjegy jóhírnevet élvez az Unióban, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az európai uniós védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

(3) Az (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[…]

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy nyújtása a megjelölés alatt;

[…]”

A 2000/31/EK irányelv

6 A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy:

a) a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának;

vagy

b) a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.”

2004/48/EK irányelv

7 A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o., helyesbítés: HL 2004. L 195., 16. o.) „Bírósági eltiltó határozatok” című 11. cikkének első mondata a következőket írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben bírósági határozat szellemi tulajdonjog megsértését állapítja meg, a bíróságok a jogsértőt eltiltó határozattal további jogsértéstől eltiltsák [helyesen: eltilthassák].”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 A parfümök forgalmazásával foglalkozó Coty a 876 874. számon lajstromozott DAVIDOFF európai uniós védjegyre (a továbbiakban: szóban forgó védjegy) vonatkozó védjegyhasználati engedély jogosultja, amely az „illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek” vonatkozásában élvez oltalmat.

9 Az Amazon Services Europe harmadik személy eladók részére lehetőséget kínál arra, hogy áruik tekintetében értékesítési ajánlatokat tegyenek közzé a www.amazon.de internetes oldal „Amazon-Marketplace” részében. Értékesítés esetén az említett árukra vonatkozó szerződések a fent

említett harmadik személy eladók és a vevők között jönnek létre. Az említett harmadik fél eladóknak emellett lehetőségük van az „Amazon szállítja” programban való részvételre, amelynek keretében az árukat az Amazon-cégcsoporthoz tartozó társaságok raktározzák, köztük az Amazon FC Graben, amely raktárat üzemeltet. Ezen áruk szállítását külső szolgáltatók végzik.

10 2014. május 8-án a Coty egyik próbavásárlója a www.amazon.de internetes oldalon keresztül megrendelt egy üveg „Davidoff Hot Water EdT 60 ml” parfümöt, amelyet egy harmadik személy eladó (a továbbiakban: eladó) kínált fel eladásra, és amelyet az Amazon-cégcsoport e program keretében szállított. Azt követően, hogy a Coty felszólítást küldött az eladónak azzal az indokkal, hogy a szóban forgó védjegyoltalomból eredő jogok nem merültek ki azon áruk tekintetében, amelyeket az utóbbi e program keretében az Amazon FC Graben részére átadott, mivel azokat a jogosult nem hozta az Unióban a védjeggyel ellátva forgalomba vagy azokat nem az ő engedélyével hozták forgalomba, az eladó kötbérkikötéssel biztosított tartózkodási kötelezettséget vállalt.

11 2014. június 2-i levelében a Coty felhívta az Amazon Services Europe-ot arra, hogy adja át neki a szóban forgó védjeggyel ellátott, az eladó javára raktáron tartott valamennyi üveges parfümöt. Az Amazon Services Europe 30 ilyen üveges parfümöt tartalmazó csomagot küldött a Coty részére. Miután az Amazon cégcsoporthoz tartozó valamely másik társaság jelezte a Coty részére, hogy a megküldött 30 üveges parfümből 11 egy másik eladó raktárkészletéből származik, a Coty felszólította az Amazon Services Europe-ot e másik eladó nevének és címének megadására azzal az indokkal, hogy 30 üveges parfüm közül 29 esetében nem merültek ki a védjegyoltalomból eredő jogok. Az Amazon Services Europe azt válaszolta, hogy e kérésnek nem tud eleget tenni.

12 A Coty, mivel úgy ítélte meg, hogy egyrészt az Amazon Services Europe, másrészt az Amazon FC Graben magatartása sérti a szóban forgó védjegyhez fűződő jogot, lényegében azt kérte, hogy e két társaságot szankciók terhe mellett kötelezzék az attól való tartózkodásra, hogy Németországban gazdasági tevékenység körében a Davidoff Hot Water védjeggyel ellátott parfümöket tartsanak raktáron vagy szállítsanak, amennyiben azokat nem az engedélyével hozták forgalomba az Unió piacán. Másodlagosan azt kérte, hogy a bíróság e társaságokat ugyanilyen módon ítélje el a Davidoff Hot Water EdT 60 ml védjeggyel ellátott parfümök vonatkozásában, harmadlagosan pedig azt, hogy ugyanilyen módon ítélje el őket az eladó javára raktározott vagy más eladóval kapcsolatba nem hozható Davidoff Hot Water EdT 60 ml védjeggyel ellátott parfümök tekintetében.

13 A Landgericht (regionális bíróság, Németország) elutasította a Coty által benyújtott keresetet. Ez utóbbi fellebbezését elutasították, mivel a fellebbviteli bíróság többek között megállapította, hogy az Amazon Services Europe nem tartotta raktáron, és nem is szállította az érintett árukat, és hogy az Amazon FC Graben e termékeket az eladó és más harmadik személyek javára őrizte meg.

14 A Coty felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ezen ítélet ellen a kérdést előterjesztő bírósághoz. Az említett bíróság előtt csak az Amazon Services Europe és az Amazon FC Graben vesz részt alperesként.

15 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az említett felülvizsgálati kérelem kimenetele annyiban, amennyiben a Coty a fellebbviteli bíróság azon értékelését vitatja, amely szerint az Amazon FC Graben nem felelős védjegybitorlásért, a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdése b) pontjának és a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdése b) pontjának értelmezésétől függ.

16 Különösen azt hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem kimenetele attól függ, hogy e rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy az a személy, aki harmadik személy számára védjegybitorlást megvalósító árukat raktároz, anélkül hogy e jogsértésről tudomással bírna, ezen árukat az e rendelkezések értelmében vett eladásra való felkínálásuk vagy forgalomba hozataluk céljából tartja raktáron, még akkor is, ha kizárólag a harmadik fél szándékozik az említett árukat eladásra felkínálni vagy forgalomba hozni.

17 A kérdést előterjesztő bíróság azt is pontosítja, hogy mivel a Coty egyik kérelmét a visszaesés veszélyére alapítja, keresete csak akkor megalapozott, ha az Amazon-cégcsoporthoz tartozó, szóban forgó társaságok magatartásának jogellenessége mind az alapügy tényállásának, mind a felülvizsgálati kérelmet elbíráló határozat meghozatalának időpontjában megállapításra kerül.

18 E körülményekre való tekintettel a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A védjegybitorlást megvalósító árut harmadik fél számára raktározó, de a jogsértésről nem tudó személy eladásra való felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából tartja-e birtokában ezen árut, ha nem ő maga, hanem kizárólag a harmadik fél szándékozik az árut eladásra felkínálni vagy forgalomba hozni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

19 A Coty egyrészt arra hivatkozik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés, ahogyan azt a kérdést előterjesztő bíróság feltette, lényegében egy olyan raktározóra vonatkozik, amely semmilyen segítséget nem nyújt a nála raktározott áruk eladásra való felkínálásához, értékesítéséhez és forgalomba hozatalához. Márpedig az Amazon FC Grabenre az Amazon-cégcsoporthoz tartozó más társaságok által az érintett áruk forgalomba hozatala keretében kínált szolgáltatásokra tekintettel ez nem jellemző, és ezért nem zárható ki, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés hipotetikus jellegű problémára vonatkozik, vagy hogy e kérdés nem mutat kellő összefüggést az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával.

20 Másrészt a Coty megjegyzi, hogy az alapeljárás alpereseinek az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő leírása nem tükrözi megfelelően az Amazon Services Europe és az Amazon FC Graben által az érintett áruk forgalomba hozatalában játszott szerepet. Ezzel összefüggésben azt állítja, hogy az adásvétel érdekében végzett kommunikáció során és az adásvételi szerződés teljesítésekor e társaságok teljes mértékben az eladó helyébe lépnek. Ezenkívül az Amazon Services Europe és az Amazon EU utasítására az Amazon Europe Core folyamatosan kínálja a www.amazon.de internetes oldalon az érintett árukat a Google keresőmotor útján elérhető olyan hirdetések révén, amelyek mind az Amazon EU által a saját nevében, mind pedig az Amazon Services Europe által kezelt, harmadik személyek által tett ajánlatokra vonatkoznak. Összességében tekintve tehát az alapeljárás alpereseinek tevékenysége jóval meghaladja az eBay által a 2011. július 12-i L’Oréal és társai ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474) alapjául szolgáló ügyben játszott szerepet.

21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak, amikor előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre válaszol, az a feladata, hogy az uniós bíróságok és a nemzeti bíróságok között fennálló hatáskörmegosztás keretén belül azt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban meghatározott ténybeli és szabályozási hátteret vegye figyelembe, amelybe e kérdések illeszkednek (2017. december 5-i M. A. S. és M. B. ítélet, C-42/17, EU:C:2017:936, 24. pont; 2019. november 14-i Spedidam ítélet, C-484/18, EU:C:2017:936, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Mivel kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság rendelkezik hatáskörrel az előterjesztett jogvita tényállásának megállapítására és megítélésére, a Bíróságnak főszabály szerint a vizsgálat tárgyát képező azon elemekre kell korlátoznia a vizsgálatát, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróság határozatában elé terjesztett, és ily módon ragaszkodnia kell az említett bíróság által bizonyítottnak tekintett helyzethez,

és az alapeljárásban részt vevő felek bármelyike által előadott hipotézisek őt nem köthetik (2016. június 8-i Hünnebeck ítélet, C-479/14, EU:C:2016:412, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Egyedül az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági döntésért felelős nemzeti bíróság feladata az előtte folyamatban lévő ügy sajátosságaira figyelemmel megítélni azt, hogy egyrészt az ítélethozatala szempontjából szükséges-e az előzetes döntéshozatal, másrészt hogy a Bíróság számára feltett kérdések relevánsak-e. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések valamely uniós jogi szabály értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (2019. december 19-i Dobersberger ítélet, C-16/18, EU:C:2019:1110, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Ennélfogva az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jogi szabály kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2019. december 19-i Dobersberger ítélet, C-16/18, EU:C:2019:1110, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Márpedig a jelen ügyben nem ez a helyzet.

26 Egyrészt, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból egyértelműen kitűnik, és amint arra a jelen ítélet 15. pontja emlékeztetett, a felülvizsgálati kérelem kimenetele a kérdést előterjesztő bíróság szerint a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdése b) pontjának és a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdése b) pontjának értelmezésétől függ, amelyet e bíróság annak érdekében kér, hogy megállapítsa az Amazon FC Grabennek a Coty védjegyjogának megsértése miatt fennálló esetleges felelősségét.

27 Másrészről a Bíróság rendelkezésére állnak az ahhoz szükséges ténybeli és jogi elemek, hogy az elé terjesztett kérdésre hasznos választ adhasson. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis egyértelműen kitűnik egyrészről, hogy az Amazon Services Europe harmadik fél eladóknak lehetőséget kínál arra, hogy termékeik tekintetében értékesítési ajánlatokat tegyenek közzé a www.amazon.de internetes oldal „Amazon-Marketplace” részében, másrészről pedig az, hogy az Amazon FC Graben olyan raktárt üzemeltet, amelyben az érintett termékeket raktározták.

28 Végül annak vonatkozásában, hogy az Amazon EU és az Amazon Europe Core leírása nem szerepel az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban, meg kell állapítani, hogy e társaságok esetleges felelőssége nem képezi tárgyát a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásnak, és ebből következően az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek sem.

29 A fentiekből következik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

30 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontját és a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az a személy, aki harmadik személy számára védjegybitorlást megvalósító árukat raktároz, anélkül hogy e jogsértésről tudomással bírna, ezen árukat az e rendelkezések értelmében vett eladásra való felkínálásuk vagy forgalomba hozataluk céljából tartja raktáron, még akkor is, ha e személy maga nem e célokat követi.

31 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelynek lényegét a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdése átveszi, az európai uniós védjegy a jogosultja számára kizárólagos jogot biztosít arra, hogy bárkivel szemben fellépjen, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében az említett védjeggyel azonos megjelölést használ az árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, illetve olyan megjelölést használ, amely tekintetében az európai uniós védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az e védjeggyel, illetve a megjelöléssel megjelölt áruk vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt a fogyasztók képzetében fennáll az összetévesztés veszélye, vagy az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz vagy szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve hogy az uniós védjegy az Unióban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az említett védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

32 A 207/2009 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése, amelynek lényegét a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése átveszi, nem kimerítő jelleggel felsorolja azon használati módokat, amelyekkel szemben a védjegyjogosult a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése és a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján felléphet (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 65. pont).

33 Ezek között szerepel a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontjában, amelynek lényegét a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontja átveszi, az áruk eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, illetve forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása.

34 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik egyrészt, hogy az alapeljárás alperesei csupán raktározták az érintett árukat, anélkül hogy azokat maguk kínálták volna fel eladásra vagy hozták volna forgalomba, másrészt pedig, hogy ezeket az árukat nem is kívánták eladásra felkínálni vagy forgalomba hozni.

35 Meg kell tehát határozni, hogy az ilyen raktározási művelet tekinthető-e a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése, valamint a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett „használatnak”, és különösen úgy, mint amely a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének – a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontjában lényegében átvett – b) pontja értelmében véve ezen áruk eladásra való felkínálása vagy forgalomba hozatala céljából való „raktáron tartása”.

36 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy sem a 207/2009 rendelet, sem a 2017/1001 rendelet nem határozza meg az e rendeletek 9. cikke értelmében vett „használ” fogalmát.

37 A Bíróságnak azonban már volt alkalma hangsúlyozni, hogy szokásos jelentése szerint a „használ” kifejezés szokásos értelmében véve aktív magatartást és a használatnak minősülő aktus közvetlen vagy közvetett meghatározását jelenti. E vonatkozásban rámutatott, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése, amelynek lényegét a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése átveszi, és amely nem kimerítő jelleggel felsorolja azon használati módokat, amelyekkel szemben a védjegyjogosult felléphet, kizárólag harmadik személyek aktív magatartásait említi (lásd ebben az értelemben: 2016. március 3-i Daimler ítélet, C-179/15, EU:C:2016:134, 39. és 40. pont; 2018. július 25-i Mitsubishi Shoji Kaisha és Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe ítélet, C-129/17, EU:C:2018:594, 38. pont).

38 A Bíróság arra is emlékeztetett, hogy e rendelkezések célja, hogy olyan jogorvoslati eszközt biztosítsanak a védjegyjogosultnak, amely lehetővé teszi számára, hogy fellépjen védjegye harmadik személy általi bármely használatával szemben, és így megszüntettesse azt, amennyiben e használatra az engedélye nélkül kerül sor. Azonban kizárólag a használatnak minősülő aktust közvetlenül vagy közvetetten meghatározó harmadik személy van ténylegesen olyan helyzetben, hogy megszüntesse e használatot, és így megfeleljen az említett tilalomnak (lásd ebben az értelemben: 2016. március 3-i Daimler ítélet, C-179/15, EU:C:2016:134, 41. pont).

39 Egyébiránt a Bíróság többször rámutatott arra, hogy a jogosult védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használata legalábbis maga után vonja, hogy az utóbbi a megjelölést saját kereskedelmi tájékoztatási tevékenysége keretében használja. Valamely személy tehát lehetővé teheti ügyfelei számára a védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló megjelölések használatát anélkül, hogy ő maga használná az említett megjelöléseket (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 56. pont).

40 A Bíróság ily módon egy online kereskedelmi platform üzemeltetése kapcsán megállapította, hogy a védjegyekhez hasonló vagy azokkal azonos megjelölések valamely online piacon megjelenített eladási ajánlataikban történő használatát az e piac üzemeltetőjének eladóként tevékenykedő ügyfelei végzik, nem pedig maga az említett üzemeltető (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 103. pont).

41 Egy olyan vállalkozást illetően, amelynek fő tevékenysége dobozoknak az általa vagy harmadik személyek által gyártott italokkal történő feltöltése, a Bíróság arra is rámutatott, hogy a védjegyekhez hasonló megjelölésekkel már ellátott dobozokat harmadik személy megrendelésére és útmutatásai szerint feltöltő, és így egyszerűen a végtermék előállítási folyamatának egy technikai részét végrehajtó szolgáltatásnyújtó, anélkül hogy a legkisebb érdeke is fűződne az említett dobozok külső megjelenéséhez és különösen az azokon szereplő megjelölésekhez, maga nem „használja" e megjelöléseket, hanem csupán annak a szükséges feltételeit termeti meg, hogy e harmadik személy ilyen használathoz folyamodjon (lásd ebben az értelemben: 2011. december 15-i Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, 30. pont).

42 Hasonlóképpen, a Bíróság kimondta, hogy jóllehet az a gazdasági szereplő, amely olyan védjeggyel ellátott árukat importál vagy ad át a raktározónak – azok kereskedelmi forgalomba bocsátása érdekében –, amelynek nem ő a jogosultja, az e védjeggyel azonos megjelölést „használja", nem szükségszerűen ez valósul meg azon raktározó esetében, amely a más védjegyével ellátott áruk raktározására irányuló szolgáltatást nyújt (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i TOP Logistics és társai ítélet, C-379/14, EU:C:2015:497, 42. és 45. pont).

43 Az a tény ugyanis, hogy megteremti a valamely megjelölés használatához szükséges technikai feltételeket, és e szolgáltatásért ellenértéket kap, nem jelenti azt, hogy az említett szolgáltatás nyújtója maga is használná az említett megjelölést (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 57. pont; 2011. december 15-i Frisdranken Industrie Winters ítélet, C-119/10, EU:C:2011:837, 29. pont).

44 Másodszor, a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdése b) pontjának szövegéből – amelynek lényegét a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontja átveszi – kitűnik, hogy e rendelkezés kifejezetten a termékek felkínálására, forgalomba hozatalára, „e célból" történő raktáron tartására vagy az érintett megjelölés alatt történő szolgáltatásnyújtásra vonatkozik.

45 Ebből következik, hogy ahhoz, hogy a védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló megjelölésekkel ellátott áruk raktározását e megjelölések „használatának" lehessen minősíteni, az is szükséges – amint arra a főtanácsnok az indítványának 67. pontjában lényegében rámutatott –, hogy az e raktározást végző gazdasági szereplő maga is az e rendelkezésekben foglalt célt kövesse, amely az áruk felkínálása vagy forgalomba hozatala.

46 Ennek hiányában nem állapítható meg, hogy e személy megvalósítja a védjegy használatát, sem az, hogy a megjelölést saját kereskedelmi tájékoztatási tevékenysége keretében használja.

47 Márpedig a jelen ügyben az alapeljárás alpereseit illetően, amint az a jelen ítélet 34. pontjában megállapításra került, a kérdést előterjesztő bíróság egyértelműen jelzi, hogy ők maguk nem kínálták fel eladásra az érintett árukat, és nem hozták azokat forgalomba, és egyébiránt a kérdése szövegében

rámutat, hogy kizárólag a harmadik személy szándéka irányul arra, hogy az árukat eladásra felkínálja vagy forgalomba hozza. Ebből következik, hogy ők maguk nem használják a megjelölést saját kereskedelmi tájékoztatási tevékenységük keretében.

48 Ez a következtetés mindazonáltal nem érinti annak megállapításának a lehetőségét, hogy e felek maguk használják a megjelölést azon üveges parfümök vonatkozásában, amelyeket nem harmadik személyek javára, hanem saját részükre tartanak raktáron, vagy amelyeket – ha a harmadik fél eladót nem tudják azonosítani – maguk az említett felek kínálnak fel eladásra vagy hoznak forgalomba.

49 Végül a jelen ítélet 47. pontjában említett megfontolásoktól függetlenül emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következően, amennyiben valamely gazdasági szereplő valamely más gazdasági szereplő számára lehetővé tette a védjegy használatát, a szerepét adott esetben a 207/2009 rendelet 9. cikkétől és a 2017/1001 rendelet 9. cikkétől eltérő olyan jogi szabályok figyelembevételével kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 57. pont; 2011. december 15-i Frisdranken Industrie Winters ítélet, C-119/10, EU:C:2011:837, 35. pont), mint a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése és a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata.

50 E tekintetben a Coty arra az esetre, ha a Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre nemleges választ adna, azt kéri, hogy a Bíróság határozzon arról a kérdésről, hogy a valamely online piactér üzemeltetőjének tevékenysége az alapügyben szereplőhöz hasonló körülmények között a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, és ennek hiányában arról, hogy az ilyen üzemeltetőt a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata értelmében vett „jogsértőnek” kell-e tekinteni.

51 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az alapeljárás felei által a Bíróság elé terjesztett kérdések közül csak azokat kell megvizsgálni, amelyek a nemzeti bíróság által hozott előzetes döntéshozatalra utaló határozat tárgyát alkotják (2015. szeptember 3-i A2A ítélet, C-89/14, EU:C:2015:537, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Márpedig nem vitatott, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében a kérdést előterjesztő bíróság nem tette fel ezt a kérdést, és ezért arra nem kell válaszolni.

53 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontját és a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azt a személyt, aki harmadik személy számára védjegybitorlást megvalósító árukat raktároz anélkül, hogy e jogsértésről tudomással bírna, úgy kell tekinteni, mint aki ezen árukat nem az e rendelkezések értelmében vett eladásra való felkínálásuk vagy forgalomba hozataluk céljából tartja raktáron, amennyiben e személy maga nem e célokat követi.

A költségekről

54 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

[Az európai uniós] védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontját és az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azt a személyt, aki harmadik személy számára védjegybitorlást megvalósító

árukat raktároz anélkül, hogy e jogsértésről tudomással bírna, úgy kell tekinteni, mint aki ezen árukat nem az e rendelkezések értelmében vett eladásra való felkínálásuk vagy forgalomba hozataluk céljából tartja raktáron, amennyiben e személy maga nem e célokat követi.

Aláírások